

V tomto bloku budeme objavovať tajomstvá uprostred nášho života. Po vhodne vybraných hrách sa snažíme vytvárať také podmienky, aby sa u chlapcov prehlbovala zvedavosť, chuť objavovať neznáme veci a schopnosť zažívať údiv z nových objavov...

Z ponúknutých stretnutí treba počas prípravy na realizáciu tohto bloku vybrať tie, na ktoré sú už chlapci zrelí a usporiadať ich do nejakého rámca – kontextu, ktorý by počas celého bloku upútal fantáziu chlapcov. Na takúto myšlienkovú-fantazijnú niť potom „navlečieme“ jednotlivé vybrané alebo nami pripravené stretnutia.

Stretnutia, ktoré nemôžeme uskutočniť počas týždňa, si odkladáme na výlety, „nocovačky“ alebo tábor.

Hlavné sú zážitky pri hrách a aktivitách, ktoré sa nenásilným spôsobom snažíme previesť na skúsenosti. Skúsenosť je pochopeným zážitkom. Teda aj negatívne zážitky sa môžu stať pozitívnymi skúsenosťami. Aj keď sú obsahy – objavy – rozhovory – vysvetlenia z hľadiska animátorov veľmi dôležité, nesmú sa časovo predlžovať a z pohľadu chlapcov nesmú byť vnímané ako dlhé a únavné.

Postupne ako prechádzame programom, začíname lepšie rozumieť chlapcom a po určitých skúsenostiach sa stávame schopnými pripravovať návrhy vhodných aktivít. Pri ich návrhu je dobré vychádzať z cieľa celého bloku a tento sledovať. Návrhy úspešných aktivít, hier alebo celých stretnutí prosíme prednostne odoslať „zastrešovateľovi“ tejto vekovej kategórie a potom ich sprístupniť aj ostatným animátorom.

Škola modlitby spočíva najmä v učení sa pozornému vnímaniu a pozorovaniu v prostredí prírody a v navykaní chlapcov na posvätné momenty, v ktorých sa tiež stišujeme a kontrolujeme svoje okamžité reakcie a impulzy. Sme v postoji počúvania a úcty, ako keď nám niekto ide povedať pred odchodom svoje posledné slová...

Vyberáme len tie témy, ktoré sú pre chlapcov aktuálne a o ktorých sú chlapci schopní rozmýšľať a na ne sa sústrediť. Venujeme im najviac 15 – 20 minút. Z hľadiska prípravy aktivít je dôležité, aby animátori nachádzali vhodné hry, ktoré by vytvorili kontext na vstup do zvolenej témy stretnutia.

Témy v tomto bloku, o ktorých hovoríme a do atmosféry ktorých vstupujeme, sú spojené s tajomstvom. Nechcú však vyvolávať v chlapcoch úzkosť. Naopak, chcú im do ich vnútorného sveta, v ktorom býva strach, prinášať hlbší pokoj a viac svetla a istoty.

V celom bloku sa snažíme o to, aby chlapci boli čo najviac aktívni a skúmaví, aby sa naučili hľadať a objavovať nové zaujímavosti aj tam, kde ich pozornosť hneď niečo neupúta. Ku koncu bloku sa animátori môžu stať „odborníkmi“ na svet tejto vekovej kategórie chlapcov.

Splnenie určitých úloh v tomto bloku môžeme bodovať, a tak – po spoznaní schopností chlapcov v predchádzajúcom bloku – dať chlapcom príležitosť rásť. Bodovanie nesmie ohrozovať vytváranie priateľstiev.

Ak zistíme, že v skupine sú chlapci, ktorým chýba záujem, viac sa treba o nich osobne zaujímať (najmä o ich situáciu v rodine).

V tomto bloku je niekoľko návrhov na stretnutia, ktorých predlohy ešte nie sú vypracované.

2.1 SME SÚČASŤOU VEĽKÉHO ZÁZRAKU (dotyk hviezdy)

- / Príroda alebo priestor s možnosťou znázornenia Slnčnej sústavy

Čas: Vhodný, ale nie nevyhnutný je večer, keď možno vidieť hviezdy.

Vhodná pohybová hra.

Zistiť u chlapcov konkrétne skutočnosti, pri ktorých zažili údiv. Boli to nejaké zariadenia, elektronika – teda výsledky ľudskej činnosti? Alebo veľké a silné zvieratá – teda svet prírody? Na stretnutie možno priniesť nejaké zvieratká – napr. šteňa, malé kuriatko alebo aspoň obrázkovú encyklopédiu, ktorá by chlapcov zaujala. Najvhodnejšie by bolo priame pozorovanie opticky najväčších nebeských telies – Slnka, Mesiaca, Venuše, Jupitera na nočnej oblohe. Toto pozorovanie je možné urobiť počas „nocovačky“ na záver predchádzajúceho bloku – Svet mojich tajomstiev – a na tomto stretnutí sa k tejto skúsenosti vrátiť. Ak je táto oblasť pre chlapcov zaujímavá, môžeme im dať úlohu znázorniť Slnčnú sústavu v pomerných veľkostiach telies a vzdialeností medzi nimi. Môžeme to urobiť tak, že si vytrihneme viaceré kruhy rôznych veľkostí tak, aby mohli predstavovať veľkosťou jednotlivé nebeské telesá.

Po ich pokuse im znázorníme pomernú veľkosť a vzdialenosti Zeme, Mesiaca a Slnka v Slnčnej sústave. Vzdialenosť Slnka od Zeme bude v našej mierke – keď Zem má priemer 12 cm – 1 400 m (14 min cesty pešo). Túto vzdialenosť je vhodné s chlapcami prejsť bez toho, aby sme im vopred povedali, ako ďaleko sa (v našej mierke zmenšenia) nachádza Slnko. Veľkosť Slnka znázorníme kruhom s polomerom 7 m (potrebujeme 7 m motúz a kriedu na znázornenie kruhu na asfaltovom ihrisku).

Vysvetlenie: Pohľad na nočnú oblohu ľudí fascinuje. Tušíme, že je tam niečo z tajomstva nášho života (horoskopy, znamenia, mená bohov). Nevidíme ich v jednom okamžiku, vidíme ich minulosť... Svetlo sa šíri veľkou rýchlosťou – za sekundu prejde 500 krát vzdialenosť zo Žiliny do Bratislavy a naspäť (2 000 hodín jazdy autom – 1 rok pracovného času). Preto, keď pozeráme na Slnko, z ktorého svetlo prichádza asi 500 s na Zem, tak ho nevidíme tam, kde je, ale kde bolo pre ôsmimi minútami – to znamená, Slnko je vždy pri pohľade zo Zeme o 4 priemery viac na západ, ako ho aktuálne vidíme.

Okrem veľkosti telies a vzdialeností nás vesmír fascinuje mnohými ďalšími skutočnosťami. Aj hmota našich tiel bola kedysi súčasťou nejakej hviezdy – slnka. Všetky ťažké prvky, ktoré sú súčasťou našich tiel, vznikli „výbuchom“ hviezd. Nie je to úžasné, že sú v nás časti hviezd? S akým obdivom (a úctou) by sme sa mali pozeráť jeden druhému! Akí sme obdivuhodní! Pri tejto téme je dôležité, aby sa chlapci čo najviac prejavovali, hľadali a objavovali a aby sme im neprezrádzali to, o čo ešte nemajú záujem.

Základný symbol: Naše telo ako súhrn celého vesmíru a zviditeľnenie jeho tajomstva. Slnko - symbol života a božskej štedrosti.

Privádzať chlapcov k úžasu – nad nočnou oblohou, hviezdami, Mesiacom, Slnkom a potom k úžasu nad sebou.

- Prekvapili vás niektoré veci počas posledného týždňa?
- Divili ste sa niečomu?
- Chceli by ste vidieť teraz niečo úžasné, niečo, pri čom ľudia vyvaľujú oči?
- Nechceli by ste sa dotknúť nejakej hviezdy? Alebo aspoň jej kúska, lebo hviezdy sú veľmi horúce?

Pomôcky: Predmety alebo krieda na znázornenie Slnčnej sústavy.

Podáme si ruky – tým sa dotkneme kúska hviezdy. Ak vidíme, že chlapci sú schopní na minútu sa stíšiť, v tichu si vypočujeme radostný prednes žalmu 19, 2 – 7 „Nebesia rozprávajú o sláve Boha a obloha hlása dielo jeho rúk“. Každý z nás je súčasťou zázraku, ktorým je vesmír okolo nás.

Úloha: Večer pred spaním si pripomenúť, že som súčasťou zázraku. Otcovi alebo mame povedať o tom, že sú v nich časti z hviezd.

Skupinový poster: Vhodný záznam.

Tajný skupinový denník: Vhodný záznam.

Pomocný text pre animátorov k stretnutiu 2.1.:

MESIAC AKO PINGPONGOVÁ LOPTIČKA

19. 7. 1969 pristálo na povrchu Mesiaca Apollo 11 s ľudskou posádkou. Edwin Aldrin a Neil Armstrong videli krásnu „modrú“ planétu, našu Zem, zo vzdialenosti 384 000 km. Zem je v porovnaní s ostatnými nebeskými telesami pomerne malá planéta, no k rozmerom človeka je však obrovská. Trvalo by veľa rokov, kým by ju niekto prešiel pešo.

Povrch Zeme je presne zmapovaný a mnohé zábery z kozmu pomáhajú upresniť menej obývané časti zemegule. Mapa je veľmi užitočná vec, v určitom pomere zobrazuje našu Zem a umožňuje „navštíviť“ hociktorý kontinent či mesto, na ktoré si práve spomeniete.

Keď si chceme predstaviť veľké vzdialenosti vo vesmíre, veľkosť vzdialených planét a iné hviezdne sústavy, musíme si zhotoviť vhodné mapy.

MAPA SLNEČNEJ SÚSTAVY

Na malom glóbose priemeru 12 až 13 cm dobre vidno kontinenty a moria. Na tejto mape je tvar Zeme guľatý. Ak by však glóbus zobrazoval jej skutočný tvar, na póloch by bol priemer asi o 0,3 mm menší ako na rovníku. Toto sploštenie voľným okom nevidno. Aj najhlbšieorské preliačiny by neboli hlbšie ako 0,1 mm. Na tomto malom glóbose zodpovedá každý milimeter vzdialenosti 100 km. Obežné dráhy prvých kozmonautov okolo Zeme by dosahovali nad jej povrchom výšku 2 až 3 mm.

Najbližším našim „nebeským susedom“ je Mesiac, ktorý obieha asi v 31 násobnej vzdialenosti zemského polomeru. Ak chceme v pomere vyjadriť vzdialenosť Zem — Mesiac a veľkosť Mesiaca, musíme umiestniť od glóbusu skoro na 4 m guľu s priemerom pingpongovej loptičky. Ak chceme dosiahnuť tento veľmi malý objekt zo Zeme, musíme dobre zacieliť. A ešte uvážme, že nemierime z nehybnej Zeme na nehybný Mesiac, ale z obiehajúcej Zeme na Mesiac, ktorý sa otáča rýchlosťou 1 km/s. Na našom mesiaci, teda pingpongovej loptičke, predstavuje už pichnutie ihlou vzdialenosť 20 až 30 km. O metroch tu nemožno ani uvažovať.

Zem aj Mesiac patria do jednej veľkej sústavy, kde okrem nášho Slnka patrí aj 9 veľkých planét s 32 mesiacmi (dnes už viac), tisíc planétok, nespočetné množstvo meteorov a komét, medziplanetárny prach a plyn.

KDE BUDE SLNKO?

Aká bude jeho veľkosť na našej mape?

Slnko je najbližšia hviezda, žeravá plynná guľa. Pri pohľade z iných hviezd by sa nám javilo ako nepatrná hviezdica. Slnko je priemernou hviezdou a v ničom nevyčníka medzi miliardami iných hviezd. Dokonca jej priemer a povrchová teplota sú nižšie ako majú iné priemerné hviezdy. Keď ho však porovnáme so Zemou, jeho veľkosť je úžasná: do jeho vnútra sa zmestí 1 300 000 zemegulí. Od nás je viac ako 400 krát ďalej než Mesiac, teda asi 150 miliónov kilometrov. Priemer Slnka je 109 krát väčší ako priemer Zeme, podľa našej mapy by Slnko mala znázorniť guľa s priemerom 14 m. Zem by sme museli umiestniť na vzdialenosť 1,5 km. Na chvíľu sa zastavme pri Slnku. Táto hviezda sa skladá hlavne z najľahšieho prvku — vodíka, jej povrchová teplota je asi 6000 °C. Vo vnútri Slnka dosahuje teplota viac ako 10 miliónov °C. Keby sme mohli zobrať jednu kávovú lyžičku hmoty z vnútra Slnka, už toto malé množstvo hmoty by vyžarovalo úžasnú teplotu a spálilo by do okruhu 2000 km všetko okolo seba.

Umiestnená v strede Európy by spálila všetky štáty na tomto kontinente. Našťastie vnútorná teplota Slnka, kým sa dostane na povrch, „schladne“ na teplotu 6000 °C. No keby Zem nemala atmosféru, povrchová teplota Slnka by rozžeravila zemský povrch aj z tak veľkej vzdialenosti.

Ale zhotovujme ďalej našu mapu.

Kde by boli ostatné planéty slnečnej sústavy? Aká je ich vzdialenosť od Slnka a veľkosť? Zem je treťou planétou v poradí od Slnka. Medzi ňou a Slnkom obieha oveľa menší Merkúr a Venuša. Ich vzdialenosť, dodržiavajúc predošlé pomery, by od Slnka bola 600 m a 1 km. Vonkajším susedom Zeme je Mars, ktorý je o polovicu menší ako Zem a je vzdialený viac ako 2 km od Slnka. Obrovský Jupiter má priemer 1,4 m a je vo vzdialenosti 8 km od Slnka. Okolo neho obieha 12 mesiacov, spomedzi ktorých štyri možno prirovnať k Mesiacu, Merkúru a dokonca k Marsu. Na našej mape by obiehali okolo planéty vo vzdialenosti 20 až 30 metrov. Nasledujúcou planétou je Saturn a jej priemer by bol väčší ako 1 m. Vzdialenosť od Slnka by dosiahla až 14 km. Vonkajšie planéty Urán a Neptún by na našej mape nemali väčší priemer ako 0,5 m a ich vzdialenosť od Slnka je 30 a 45 km. Rad planét uzatvára Pluto veľkosti pomaranča vo vzdialenosti 60 km od Slnka.

Teda taký je pohľad na slnečnú sústavu zmenšenú k 1:10 000 000. Sústava podobná našej sa však môže nachádzať aj okolo iných hviezd. Hviezdy sú však veľmi ďaleko a na tejto mape ich nedokážeme znázorniť. Musíme si zhotoviť druhú mapu, ktorú uverejníme v nasledujúcom čísle Elektrónu.

M. Gallová, Prevzaté z časopisu Elektrón

2.2 VCHOD DO TAJOMSTVA (Kto je Boh?)

2:00 hod. / vchod do jaskyne, starej bane alebo podzemných chodieb

Skrývačka v prírode.

Chlapcov privedieme k zamaskovanému vchodu do jaskyne, starej bane alebo podzemných chodieb. Pri prípadnej možnosti legitímneho vstupu do priestoru sa postaráme o ich bezpečnosť. Bolo by vhodné, aby chlapci mohli v jaskyni niečo nájsť a nezažili sklamanie z jej prázdnoty. Ak je ťažkosť dostať sa niekde k jaskyni, môže nám poslúžiť aj nejaká dlhšia tmavá pivnica, v ktorej nie je svetlo. V pivnici môžeme nenápadne uložiť nejakú starú a špinavú truhlicu, v ktorej bude uložený krásny meč, dýka, perly alebo bude prázdna. Chlapcom nepovieme, že na konci chodby – prípadne v najvzdialenejšej miestnosti – niečo je. Tým, ktorí majú odvahu, dovoľíme ísť jednotlivito a miesto preskúmať.

Na záver – po individuálnych vstupoch – vstúpime do pivnice so sviečkou všetci spoločne, nájdeme starú, nenápadnú truhlicu (ak ju ešte nikto z tých, čo tam boli, nenašiel), otvoríme ju, a v nej objavíme vyššie spomenuté predmety alebo ju nájdeme prázdnu.

Vysvetlenie: Slovo „Boh“ je pre niektorých ľudí úplne prázdne. V mojom živote sa slovo „Boh“ stalo nebadaným vchodom do veľkého tajomstva, vstupnou bránou do veľkého dobrodružstva. Tak, ako je možné vstúpiť do jaskyne, tak je možné vstúpiť aj do tajomstva Boha. Každý človek dostane len niektoré základné inštrukcie, a potom toto tajomstvo musí objavovať sám. Možno sa mu ľudia budú smiať, lebo nechápu, o čo ide... Ale všetkému veľkému, čo nechápu, sa ľudia zvyknú smiať...

Tí, čo chodia do kostola len z povinnosti, ešte nevstúpili do tajomstva Boha. Sú stále pred vchodom do jaskyne a o Bohu asi nič nevedia.

Boh je tajomstvom nášho sveta, ktoré môžeme objavovať.

Základný symbol: vchod do jaskyne, bane alebo podzemných chodieb

Začať si uvedomovať tajomstvo Boha a vnímať možnosť vstupu do tohto tajomstva. Postoj úcty voči tomuto tajomstvu, veľkému „Neznámemu“.

- Ako ste sa cítili pred vstupom do jaskyne?
- Čo vám prichádzalo na myseľ?

- Videli ste nejaký film o vstupe do neznámeho priestoru?
- Čo ste čakali, že tam bude?
- Čo by ste chceli v takomto priestore nájsť?

Pomôcky: baterka, sviečky, tenšie, asi 20 metrové lano (priemer do 5 mm), truhlica so zvolenými predmetmi (dýkou alebo perlami)...

Ak nie je možné vstúpiť do jaskyne, použitím lana urobíme kruh. Všetkých tých, čo chcú vstúpiť do tajomstva, bránou do ktorého je slovo Boh, pozveme vstúpiť v tichosti do kruhu. V strede kruhu horí jedna sviečka. Všetko prebieha bez slov. Našou modlitbou je vstúpenie do kruhu a krátke zotrvanie v prítomnosti Tajomstva v tichosti. Chlapci, ktorí toho ešte nie sú schopní, zostanú s druhým animátorom na vzdialenejšom mieste, aby ostatných v tejto chvíli nevyrušovali.

Úloha: Animátori rozrežú lano na 1,5 metrové kusy a dajú každému chlapcovi jeden kus. Ich úlohou bude mať toto lano stále pri sebe až do nasledujúceho stretnutia, na ktoré si ho prinesú.

Chlapcom vysvetlíme, že meno Boha nevyslovujeme zbytočne ani s hnevom kvôli tomu, že je označením Toho, čo je pre nás najcennejšie (najsvätejšie). Kto nadáva na Boha, nevie, čo hovorí (prejavuje svoju hlúposť, spíná si do vlastných úst).

Naladenie chlapcov na nasledujúce stretnutie: Podľa potreby.

Skupinový poster: Vhodný záznam.

Tajný skupinový denník: Vhodný záznam.

NÁŠ ŽIVOT ÚSTI DO VEĽKÉHO TAJOMSTVA 2.3

1:30 hod. / priestor vhodný na hry a miestnosť, ktorá môže pripomínať triedu

Vhodná pohybová hra.

Stretnutie začne akčnou hrou. Asi po 20 minútach animátor preruší hru a začne sa správať sebaisto a rozhodne, predstavujúc pri tom učiteľa pred písomkou. Chlapcov odvedie na miesto, ktoré pripomína triedu a dá im na 10 minút nejaký test alebo písomku z matematiky

tak, ako to býva v škole z ich reálneho učiva. Prísne kontroluje, aby sa neodpisovalo. Po vyzbieraní písomiek ich pred zrakmi všetkých nečakane roztrhá a hodí do koša. Všima si reakcie chlapcov. Nepodá žiadne vysvetlenie, ale pokračuje v hre, ktorou sa začalo. Ak sú chlapci z hry už riadne vyčerpaní, môže nasledovať spoločné občerstvenie a počas neho voľný rozhovor na témy, ktoré chlapci spontánne nadhodia. Ak sami nezačnú s otázkou, aký význam mala písomka, ktorú písali, sám sa ich spýta, či vedia, aký to malo význam. Nasleduje rozhovor o konci nášho života a o zaujímavom tajomnom hlase, ktorý sa v našom vnútri objavuje a prenasleduje nás v dobrom i zlom – prináša pokoj alebo znepokojenie a neistotu.

Vysvetlenie: Chlapci možno položia otázku, načo sme to písali, keď sa to neopravovalo? Vysvetlenie podáme až po ukončení hry alebo až na nasledujúcom stretnutí – podľa toho, čo sa nám bude zdať byť vhodnejšie. Ak ich necháme bez odpovede, aby sami rozmýšľali, je vhodné im jasne povedať, že je to úloha, ktorú majú vyriešiť spoločne ako detektívi. Ak sa v téme pokračuje hneď po ukončení hry, najprv začneme voľným rozhovorom počas občerstvenia a potom zamierime priamo k písomke, či pri svojich dohadoch na niečo prišli. Táto otázka súvisí so životom. Načo sa snažiť byť dobrým (zodpovedným), keď náš život nebude na konci nikto „opravovať“ – hodnotiť? Písomku možno napísať dobre alebo zle. Na základe toho môžeme dostať dobrú alebo zlú známku. Aj život možno prežiť dobre alebo zle. Na základe toho môžeme očakávať dôsledky: dobré alebo zlé. Každý nesieme zodpovednosť za svoju budúcnosť a za svoj vlastný život.

Chlapcom môžeme voľne rozpovedať nasledujúcu úvahu:

Po smrti niečo je alebo nič nie je... Ak nič nie je, ten, kto si za života „sebecky užíval“ i ten kto „sa obetoval pre druhých“, sú na tom rovnako („hnijú“ v hrobe)... Ale ak je (niečo po smrti), potom ten kto žil tak, akoby nebolo, po smrti zostáva za to zodpovedný (v živote „neprospeľ“) a ten, kto žil tak, aby sa na to pripravil, všetko získava – a to NAVEKY!!! To je základná logika, ktorej nikto nemôže uniknúť. Múdrosť káže vsadiť na to, čo dáva šancu na úspech a nie na to, čo je od samého základu beznádejné... Nieкто môže povedať, že z druhého sveta sa ešte nik nevrátil. Pre niekoho áno (Ježiš Kristus), pre niekoho nie. Človek nemôže uniknúť pred zodpovednosťou za vlastný život. Nemyslieť na naše jestvovanie po smrti je krátkozraké. Život žijeme len raz, a preto treba urobiť správnu voľbu – t.j. žiť s očakávaním dôsledkov za svoj život, žiť zodpovedne...

Lebo iba tie veci nebudú na konci života človeku vzaté, ktoré niekomu daroval!!!

Pokúsme sa spoločne s chlapcami vyplniť posledný stĺpec tejto tabuľky:

Život po smrti	Ako žijem	Výsledok po smrti
Nie je 0	Nezodpovedne 0	Žiaden 0
Nie je 0	Zodpovedne 1	Žiaden 0
Je 1	Nezodpovedne 0	Všetko strácam (umieram nespokojný)
Je 1	Zodpovedne 1	Všetko získavam (umieram spokojný)

Kto nežije zodpovedne, môže všetko stratiť.

Kto žije zodpovedne, môže všetko získať.

Nikto nemôže dokázať, že po smrti nič nie je!

Žiť svoj život s myšlienkou na posledné vyhodnotenie znamená byť zodpovedným.

Život nie je nezáväzná hra. My sme papierom, na ktorý sa zapisuje náš život.

Byť nezodpovedným je najväčšia hlúposť.

Základný symbol: Sviečka, ktorú zapalujeme pri spomienke na zosnulých. Čistý papier a ceruzka ako symboly našej bytosti a nášho života (skutkami píšeme svoj príbeh).

Prebudenie zodpovednosti za svoje činy a rozhodovanie. Úcta voči vlastnému životu.

- Ako sa cítite? Kladiete si nejakú otázku?
- Malo zmysel písať písomku a potom byť toho, aby sme písomky opravili, hodiť ich do koša?
- Ako by to bolo žiť život bez toho, aby na konci bolo vyhodnotené, čo sme urobili dobre a čo zle? Malo by zmysel žiť život, ktorý by na konci nebol vyhodnotený?
- Počujete niekedy svoj vnútorný hlas, ktorý vám po určitých skutkoch hovorí – „toto si dobre urobil!“ alebo „tak toto nebolo dobré!“?

Pomôcky: papiere a ceruzky na písomku

Život je veľká vec (veľa od neho závisí). Bohu poďakujeme za to, že sme ho dostali a nejakým skutkom vyjadríme vďaku rodičom, ktorí nám ho sprostredkovali.

Úloha: Konať zodpovedne – myslieť na dôsledky vlastného konania pre mňa i pre druhých. Chlapcom dáme jeden malý čistý lístok a kúsok krátkej ceruzky, aby si ich dali na miesto, na ktoré sa obyčajne pozrú ráno, keď vstávajú. Má im pripomínať, aby svoj deň začínali s vďakou za šancu žiť.

Skupinový poster: Vhodný záznam.

Tajný skupinový denník: Vhodný záznam.

2.4 TAJOMSTVO KONCA

2:00 hod. / „miesto pravdy“

Miesto: Les, v ktorom spoločne prechádzame nejakým nebezpečným miestom, miesto nedávnej nehody alebo cintorín – „miesto pravdy“.

Vhodná pohybová hra.

Chlapcov uvedieme do atmosféry konca života, nebezpečenstva smrti, napr. príchodom na miesto, kde niekto nedávno zahynul alebo večer na cintorín (môžeme zapáliť sviečku). Tému možno situovať aj do putovania lesom, v ktorom by mohlo dôjsť napr. k stretnutiu s medveďom.

Vysvetlenie: Je to chvíľa, ktorá je aktuálnou pre každého človeka... Raz sa v nej každý z nás ocitne. Chlapcom voľne rozpovieme nasledujúcu úvahu:

Po smrti niečo je alebo nič nie je... Ak nič nie je, ten kto si za života „sebecky užíval“ i ten kto „sa obetoval pre druhých“ sú na tom rovnako („hnijú“ v hrobe)... Ale ak je (niečo po smrti), potom ten kto žil tak, akoby nebolo, po smrti zostáva za to zodpovedný (v živote „neprospeľ“) a ten, kto žil tak, aby sa na to pripravil, všetko získava – a to NAVEKY!!! To je základná logika, ktorej nikto nemôže uniknúť. Múdrosť káže vsadiť na to, čo dáva šancu na úspech a nie na to, čo je od samého základu beznádejné... Nieкто môže povedať, že z druhého sveta sa ešte nik nevrátil. Pre niekoho áno (Ježiš Kristus), pre niekoho nie. Človek nemôže uniknúť pred zodpovednosťou za vlastný život. Nemyslieť na naše jestvovanie po smrti je krátkozraké.